

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ก) ประกอบกับมาตรา ๑๒ (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ โรคที่กำหนดตามมาตรา ๑๒ (๖) คือ

(๑) โรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่อันตรายต่อสังคม

(๒) วัณโรคในระยะอันตรายต่อสังคม

(๓) โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่อันตรายต่อสังคม

(๔) โรคติดยาเสพติดให้โทษหรือภาวะติดยาเสพติดให้โทษอย่าง

ร้ายแรง

(๕) โรคพิษสุราเรื้อรัง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร